

Viata

Claraz

Suntem o mare de constelații
Sclipim pe cerul vieții lin
Si invatam sa fim prin alții
Ne strangem amintiri puțin câte puțin.

Și fiecare a trecut prin vremuri negre
Simțind amărăciuni în nopți târzii
Am fost și singuri, am trăit și-n lume
Iar câteodată, am vrut sa fim din nou copii.

Vedeți voi, viața, e sirul lung de dimineți
În care ne-am trezit de atâtea ori
Privind pe o fereastră, depănând povești
Iubind sau lăcrimând, pășind mai temători...

Dar suflul ce ne zbate, e viu și e în piept
Cândva o să ne ducem, spre imensul cer
Dar până-atunci, haideți să fim fără regret
Că viață e prea scumpă, iar clipele ne trec...